

N:o 27.

Af herr **O. A. Brodin**, om upphäfvande af tullen å fartyg.

Under 1890 års riksdag väcktes af undertecknad en motion, n:o 25, till hvilken jag anhåller att få hänvisa, och af innehåll, att Riksdagen måtte besluta, att den under 1888 införda tull å fartyg måtte upphävas.

De skäl, som anfördes i sagda motion, gälla fortfarande. Hufvudsakligast hafva endast mycket gamla träfartyg, som varit tullfria, eller gamla, otidsenliga jernångfartyg, som på grund af sin dåliga beskaffenhet betingat ett mycket lågt pris och sålunda äfven lågt tullbelopp, inköpts.

Bevillningsutskottet under 1890 års riksdag förnekade visserligen att så var förhållandet, men enligt anteckningar hos kommerskollegium och genom granskning af skeppslistor framgår,

att under 1888 inköptes, efter fartygstullens införande, af svenska rederier från utlandet 22 segelfartyg, af hvilka det sist byggda var 14 år och det äldsta 46 år gammalt, hvarförutom bland dem voro 5 fartyg, om hvilkas ålder upplysning icke kunnat erhållas. Medelåldern kan antagas vara 26 å 27 år. — 2 ångfartyg inköptes äfven under samma period. Af dessa var ett nybygdt om 492 tons, hvilket var beståldt, förr än tullen infördes, och ett ångfartyg, mätande 1,939 tons, 24 år gammalt, inköptes i havereradt tillstånd, och kostade dess reparation flera gånger inköpspriset.

Under 1889 inköptes från utlandet 49 segelfartyg, deraf det nyaste var 13 år gammalt; för några steg åldern till 56 å 57 år, för en del af de öfriga kunde åldern ej utrönas. Medelåldern var omkring 30 år. Af inköpta 6 ångfartyg var ett 7 år, de öfriga äldre, hvaraf ett 36 år gammalt.

Under 1890 inköptes 47 segelfartyg af trä och 4 ångfartyg. Af segelfartygen var medelåldern emellan 22 å 23 år, förutom 4 fartyg,

som voro så gamla, att åldern ej kunnat utrönas. Ångfartygen voro emellan 7 och 21 år gamla.

Af hvad här omförmälts framgår, att tullen å fartyg åstadkommit, att endast mycket gamla fartyg inköpts, och antagligen hafva många af dessa varit så dåliga, att de i sitt förra hemland ej ansetts sjödugliga. Att genom tull-lagstiftningen uppmuntra och, snart sagdt, tvinga dem, som reda i fartyg, till dylika inköp, torde ej vara klokt.

Alla, som yttrat sig om fartygstullen, såväl enskilda redare, handels- och sjöfartsnämnder, tullkomitén, generaltullstyrelsen och kommerskollegium hafva äfven vitsordat, att tullen å fartyg verkat skadligt för sjöfartsnäringen. Äfven sjöfartsnäringskomitén framhåller, att om af densamma föreslagna seglationspremier ej beviljas, måste tullen å fartyg upphävas.

Af hvad nu anförts torde framgå, att sagda tull fortast möjligt bör afskaffas, och tager jag mig därför friheten värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att den under 1888 införda tull å fartyg måtte upphävas.

Stockholm den 24 januari 1891.

O. A. Brodin.

Uti ofvanstående motion instämma:

Olof Melin. *G. Peyron.* *C. W. Collander.*

G. Thestrup. *J. F. Schöning.* *M. Arhusiander.*

Axel Liljeqvist. *Josef Andrén.*